ప్రేమలేని చోట మనసున్న మనిషికి ఎదురయ్యే అనుభవాలు

రెండవ భాగం

పోస్ట్!

డిస్టర్బ్ అయ్యాను. ఆలోచనలకు స్వస్తి చెప్పి, మెయిన్ డోర్ దగ్గరకు వెళ్ళి చూస్తే -

పోస్ట్‌మేన్ కిటికీ నుండీ లోపలకు ఉత్తరాన్ని పడేసాడు.

నేను ఉత్తరాన్ని చేతిలోకి తీసుకుని, ఎడ్రస్ చూసాను.

చక్రవర్తికి వాళ్ళమ్మ రాసిన ఉత్తరం.

ఏమి రాసి ఉంటారు?

చించి చదవాలని ఉంది. బావుండదు. కానీ .. చాలా గాఢంగా అనిపిస్తోంది. చక్రవర్తికి తన అమ్మ వాక్కు వేదవాక్కు. ఆమె తప్పక నా గురించి ఏదో రాసే ఉంటుంది.

వదిలించుకోమని రాయవచ్చు. చంపేయ్ గప్..చిప్‌గా అని కూడా రాసి ఉండవచ్చు. లేదూ తిండి తిననివ్వకుండా 'ఆకలి బాధతో ఏడ్చేలా చెయ్' - అని రాయవచ్చు.

ఆమెకు నా వ్యక్తిత్వం... ఆత్మాభిమానం, - పొగరూ, అహంకారంలా కనిపిస్తున్నాయి నేను దీనాతి దీనంగా చక్రవర్తి కాళ్ళ మీద పడి, 'నన్నేలుకో దొరా. నేను నీ దాసిని' - అంటూ రోదించనని కసి. చస్తే చెయ్యను ఆ పని.

ఒక మూర్ఖుడు, ఒక స్వార్ధపరుడు నన్నేలుకోవాలా? వద్దుగాక వద్దు.

నేను వాళ్ళ గురించి ఆలోచిస్తూ.. పరధ్యానంగా ఆ ఉత్తరం నా వేళ్ళతో నలిపినట్లున్నాను. ఠక్కున తెరచుకుంది. గాబరాగా ఉత్తరాన్ని 'ఇదేంటి తెరుచుకుంది' అంటూ చూసాను. మనసులో కోరిక ఉత్తరం గ్రహించేసినట్లుగా ఇలా తెరుచుకుందేవిటి? గమనించి చూస్తే అర్ధమయ్యింది. గమ్ సరిగ్గా అంటలేదు. బహుశా నాలుక తడితో అంటించినట్లున్నారు.

పరాయివాళ్ళ ఉత్తరాలు చదవటం తప్పే అని తెలుసు. కానీ గృహనిర్బంధంలాంటి స్థితిలో ఉన్నాను. నా రక్షణ కోసం.. జాగ్రత్తగా, మెలుకువగా ఉండటంలో తప్పు లేదుగా.

ఉత్తరం తెరచి.. కుతూహలంగా చదవసాగాను.

ప్రియమైన బాబు చక్రవర్తికి.

అమ్మ దీవెనలు. చక్రీ .. నా తండ్రీ ఎలా ఉన్నావు నాన్నా? మొన్న మీ బావ పనిమీద అక్కడికి వచ్చి, నాలుగురోజులు ఉన్నాడు కదా? నువ్వూ.. జాహ్నవీ కలసి కాపురం చేయటం లేదని గమనించినట్లున్నాడు. ఇక్కడికి వచ్చినప్పటి నుండీ, మాలతి దగ్గర విలవిలలాడి పోయాడంట. ఆపిల్ల బ్రతుకు నాశనం చేసే హక్కు మీకెవరిచ్చారు? మీ అమ్మ మీ తమ్ముడిని జాహ్నవితో కాపురం చెయ్య వద్దందేమో తెలుసుకో. లేక నీ తమ్ముడే జాహ్నవిని దూరంగా ఉంచుతున్నాడా? నువ్వీ విషయం తెలుసుకుని, వాళ్ళిద్దరికీ రాజీ చేసిరా అంటూ వత్తిడి చేస్తున్నాడంట. 'అలా పెళ్ళి చేసుకుని, మానసికంగా బాధ పెట్టినా - గృహహింస కింద కేసు పెట్ట వచ్చని' మీ వాళ్ళకు చెప్పు అంటున్నాడట. మనం మాట వినకపోతే జాహ్నవి గతే

నీకు పడుతుందని బెదిరిస్తున్నాడట. అది నా దగ్గర కళ్ళనీళ్ళు పెట్టుకుంటుంటే -

నా గుండె కరిగిపోతోంది. మెత్తగా కుందేలులా ఉంటే బావ మంచి వాడనుకున్నాను. అంతేకానీ సుధాకర్‌లో ఇలాంటి బుద్ది దాగుందని ఊహించలేకపోయాను. దాన్ని దగ్గరకు రానివ్వటం లేదట. జాహ్నవి కాపురం బాగుపడ్డాకనే అంటూ పట్టు పట్టాడంట. సుధాకరానికన్నీ వాళ్ళమ్మ బుద్దులే వచ్చినట్లున్నాయి. మనకి తెలియలేదు. పేపర్లో ఫోటోల కోసం, పేరుకోసం వేసే వేషాలివన్నీను. పైకి తిట్టనూ లేక లోపల పెట్టుకోలేకుండా ఉన్నాను, అల్లుడు మీద కోపాన్ని. దానికి తోడు మొన్న మా రాజ్యమక్క చూట్టానికి వచ్చి -

'ఏమే కాంతం కొడుకూ... కోడలూ బాగున్నారా? మన బంధువులంతా కాంతమ్మ కొడుకుని, కోడలుతో కాపురం చేయనిస్తోందా? లేక - ఇంకా గుప్పెట్లోనే పెట్టుకుందా కొడుకుని? పెళ్ళయి సంవత్సరం అయినా ఇంకా కోడలు నెల తప్పలేదేంటీ' - అంటున్నారంట.

'కాంతం అసలే మన బంధువుల్లో నీకు మంచిపేరు లేదు. నీ నోటికి భయపడే నీ మొగుడు నిన్నొదిలే..సా..డు- అనుకుంటారు కదా' షాకయ్యాను. అది చదివి . అదేవిటి? 'చక్రవర్తి తండ్రి చక్రవర్తి చిన్నప్పుడే - వ్యాపారం కోసం దుబాయి వెళ్ళి, అక్కడ ఏక్సిడెంటులో చచ్చిపోయారంట.! శవాన్ని తీసుకురావటానికి కూడా వీలులేకుండా పోయిందట.' అని అమ్మ చెప్పిందే

తల తిరిగి పోతోంది.

ఒక పెళ్ళి చేయటం కోసం ఇన్ని అబద్దాలూ, అంత మోసమూనా? నాతిచరామీ... నాతిచరామీ అంటే అర్థం ఏమిటి?

నాతిని (స్త్రీని) చెరపెట్టమనా? నాతి చరామీ అంటే అర్థం?

నేను చాలా సేపు అయోమయంగా కూర్చుండి పోయాను ఎవరు? ఎవరు చేసారు నా పట్ల మోసం?

అసలు అమ్మా వాళ్ళకి ఈ విషయం తెలుసా? తెలిసి నాకు అబద్ధం చెప్పారా? మీరాకు పెళ్ళి చేసి, తొందరగా I.A.S అల్లుణ్ణి ఇంటికి తెచ్చుకోవాలనే కాంక్షతో. లేదూ చక్రవర్తి తండ్రి విషయం తెలియక తొందర పడటంలో మోసపోయారా? (బహుశా ఈ సంగతి తెలిసినా పట్టించుకోరు) అయినా పెళ్ళనేది ఒక జీవిత కాలపు సమస్య, అనేది తల్లితండ్రులకు కాదుగా. ఎంత జాగ్రత్తగా చూడాలి. ఎన్ని ఆలోచించాలి? ఏమీ తెలియని పసిప్రాయంలో అయితే పెద్దవాళ్ళ మాటలు వినటంలో అర్థముంది. వయసు వచ్చిన తర్వాత, తమ పిల్లల అభిప్రాయాలు తెలుసుకోకుండా ప్రవర్తిస్తే," బాధ అనుభవించేది ఎవరు? పెద్దవాళ్ళకేం ఒకసారి లేదూ కొన్నాళ్ళు బాధను ప్రకటించి, ఆతర్వాత 'దాని ఖర్మ. దేవుడు ఎలా రాసి పెడితే అలా జరుగుతుంది' - అనే మెట్ట వేదాంతాన్ని వల్లించి వదిలేస్తారు. అది తప్పు. బాధ్యత నుండీ తప్పించుకునే వాళ్ళు చెప్పేమాటలవి.

నేను మరలా ఉత్తరం చదవటం మొదలు పెట్టాను.

"నువ్వా పెద్దదానివయిపోతున్నావు కాంతం. నోరు మంచిదయితే ఊరు మంచిదవుతుందంటారు. నీ కూతురు కాపురం చల్లగా, సంతోషంగా ఉండాలని ఎలా అనుకుంటావో, కొడుకు కాపురం కూడా అలాగే బాగుండాలని కోరుకోవటం మనిషి ధర్మం. మన చుట్టాలు నీ గురించి ఏవేవో అనుకుంటున్నారు. అవన్నీ నిజం చేయకు." - అంటూ చాలాసేపు నన్ను నిలబెట్టి ఉపన్యాసం ఇచ్చి వెళ్ళింది. ఏదో మీ నాన్నకు అక్క కదాని గడపతొక్కనిస్తే అంత అలుసు చేసి వెళ్ళింది.

నాన్నా చక్రీ ఎంత కాదనుకున్నా మీ నాన్న వెళ్ళిపోయాకా, మీ అత్త అండ మూలంగానే మన ఆస్తిమనకు దక్కింది. ఆ ఆస్తే లేకపోతే నిన్నూ మీ అక్కనూ ఒంటరి ఆడదానినైన, నేను ఎలా పెంచగలను? అందుకే ఆలోచిస్తే మీ మేనత్త అండ వదులుకోవటం సరికాదనిపిస్తోంది. అందువలన అక్క చెప్పినట్లు, నీ భార్యను తల్లిని చెయ్. నెలతప్పిందని తెలియగానే దూరంగా పెట్టు. నాకు తెలుసు చక్రీ, చిన్ననాటి నుండీ మిమ్మల్ని పెంచటానికి నేనెంత కష్టపడ్డానో నువ్వెప్పుడూ మర్చిపోవని నాకు బాగా తెలుసు. కన్నతల్లి రుణం కోటి జన్మలెత్తినా తీరదంటారు. నాకు, నేను పెంచిన పిల్లల మీద పూర్తి నమ్మకం ఉంది. నా

పిల్లలు, భార్య, పిల్లలూ, సంసారమంటూ ఆ బాదర బంధీలో చిక్కుకుని, ఈ కన్న తల్లిని దూరం చేసుకోరని. అయినా విధి రాతని ఎవరు తప్పించగలరు? ఒకవేళ నాకు బలవంతపు మరణం ఆ భగవంతుడు రాసిపెట్టి ఉంటే, మీ బుద్ధి మారవచ్చు. అది నీ తప్పు ఎలా అవుతుంది చక్రీ. భర్త వదిలేసిన ఆడదానిని, ఏ సుఖమూ సంతోషమూ తెలియనిదానిని. కేవలం మీ కోసమే బ్రతుకుతున్నాను. ఈ సమాజంలో బ్రతుకుతున్నందుకు, మనకు ఇష్టమున్నా లేకపోయినా కొన్ని వాటికి తలవంచి తీరాలి. అందుకే ఇలా రాయవలసి వస్తోంది. అయితే కొన్ని కొన్ని సార్లు తలవంచుతున్నట్లు నటించి, లోకాన్ని లోకులనూ మభ్యపెట్టాలి. లేకపోతే మనం సుఖంగా బ్రతకలేం. నువ్వెప్పుడూ నా మాట దాటలేదు. నువ్వు చిన్నప్పటి నుండీ నీ ప్రతీ పుట్టినరోజుకీ, దేవుని ముందు నిలబడి, 'జీవితంలో ఎప్పుడూ అమ్మ ఆజ్ఞను జవదాటనని' ప్రతిజ్ఞ చేస్తూ వచ్చావు.

రేపు పుట్టినరోజు. ఈసారి పుట్టినరోజుకి నీ దగ్గర లేనందుకు నాకు బాధగానే ఉంది. కానీ ఏం చెయ్యనూ? పొద్దున్నే లేచి ఆరోజు ఎవరి ముఖం చూసానో ఏమో? మెట్లమీద నుండి జారిపడటం కాదుకానీ, నడుం పట్టి, కాళ్ళు బెణికి , మంచాన పడి నరకం చూస్తున్నాను. మన ఆచారిగారు, ఇంకో మూణ్ణెల్ల వరకూ లేచి నడవటానికి కుదరదంటున్నారు. మీ అక్కకు పాపం నామూలంగా పని ఎక్కువైందనుకుంటే, ఇప్పుడు మీ బావ సాధింపు తోడైంది.

పెళ్ళప్పుడు నోట్లో నాలుక లేనట్లు ఉంటే, కూతురు సుఖపడుతోందనుకుంటే, ఇప్పుడు ఇలా మారిపోయాడు. అయినా మొగుణ్ణి చెంగుకు కట్టుకుని ఆడించటం చేతకాని ఆడది ఏం సుఖపడుతుంది చెప్పు. అంతా నా ఖర్మ. నీ గురించి నాకు బెంగలేదు. నువ్వు మగమహరాజువి. ఈ సమాజంలో మిమ్మల్ని ఎలా తిరిగినా.. ఏం చేసినా ఎదురించే వారు లేరు అది ఈ సంఘం మీకిచ్చిన వరం.ఇలాంటి సమాజంలో నిన్ను మగవాడిగా కన్న ఈ తల్లి రుణం సదా నా మాట వింటూ తీర్చుకుంటావని నాకు తెలుసు. నాకు బాగాలేదని చూట్టానికి రాకు. మీ బావ నీమీద గుర్రుగా ఉన్నాడు. నాకు నయం అయిన తర్వాత నేనే అక్కడికి వచ్చేస్తాను. సరేనా మరి. ఇక ఉంటాను.

ప్రేమతో,

నీ తల్లి కాంతమ్మ.

నేను ఆ ఉత్తరం చదివి ఆశ్చర్యపోలేదు. నాకు పెళ్ళయిన ఈ సంవత్సరం నుండీ వీళ్ళిద్దరినీ గమనిస్తున్నా.

చక్రవర్తికి నేనంటే ఇష్టం లేదంటాడు.

మరెందుకు పెళ్ళి చేసుకున్నారని అడిగితే, 'అమ్మ చెప్పింది. చేసాను' - అంటాడు.

నాకు చక్రవర్తి కంటే అతని తల్లి స్వభావమే అర్థం కావటం లేదు అనుకుంటూ ఉండేదాన్ని ఇంత వరకూ.

ఈ ఉత్తరం చదివాక నాకర్థమయ్యింది ఒకటే.

భద్రతారాహిత్యం. అవును. కొడుకు భార్యను బాగా చూసుకుంటే తనని లక్ష్యపెట్టడని భయం. ఆ భయంతోనే అంత అందమైన కొడుక్కి నన్నిచ్చి పెళ్ళిచేసిందామె. అవును చక్రవర్తికి నేనంటే అసహ్యం కదా మరి? నన్ను తల్లిని ఎలా చేస్తాడు? అయినా ఏం తల్లి ఈవిడ? కూతురు భర్తతో సుఖపడాలి! కొడుకు భార్యను దగ్గరకు రానీయకుండా, బయట వాళ్ళతో తిరిగి కోర్కెలు తీర్చుకోవాలి. ఆడదేనా? ఆమెకు తన మొగుడు వదిలేసాడు, అదీ మంచి వయసులో భర్త అనురాగానికి దూరమయ్యారు. ఆలోచించే కొద్దీ ఆవిడ మానసిక స్థితి అర్థమయింది. ఆవిడలో ఆవిడకు తెలియకుండానే మగవాళ్ళంటే కసి ఏర్పడిపోయినట్లుంది. ఇదీ ఒక రకమైన మానసిక వ్యాధే. ఈ వ్యాధికి గురైన మా అత్తగారు ఒక స్త్రీగా.. సాటి స్త్రీ అయిన తన కూతురి కాపురం బావుండాలని కోరుకుంటోంది. మగడనే మగవాని ద్వారా దగాపడ్డారు కనుక కొడుకు అనే మగవాణ్ణి సంసారసౌఖ్యాలకి దూరం చేస్తోంది. ఎటొచ్చీ ఇది ఒక జబ్బు అని బహుశా చక్రవర్తి కూడా గ్రహించి ఉండడు. నా తల్లి తండ్రులకు I.A.S అల్లుడు కావాలి. బంధువులలో గర్వంగా,

గొప్పగా గుర్తించబడాలి. ఇది కూడా ఒక రకం రోగమే కదా? గొప్పల కోసం పిల్లల జీవితాల్ని ఫణంగా పెట్టటం రోగం కాక మరేమిటి? సరే! ఇప్పుడీ లెటరు చక్రవర్తికి ఇవ్వాలా? వద్దా?

ఇప్పుడీ ఉత్తరం దాచటం వలన లాభమేమీ లేదు. ఆమె మరల తన కొడుక్కి ఉత్తరం రాయరని గేరంటీ ఏమిటి?

ఉత్తరం కాకుంటే ఫోను చేసి చెప్పవచ్చుగా.

ఫోనులో చెప్పేటంత మంచి విషయం కాదుగా. అదీ కాకుండా అల్లుడు ఎటునుంచీ వినేస్తాడో అనే భయం కూడా ఉండి ఉంటుంది. ఏమైనా నాకీ ఉత్తరం చదువుతుంటే హుషారుగా, ఆసక్తిగా ఉంది. నా నీడను కూడా చూడటానికి ఇష్టపడని నాభర్త కాని భర్త నన్ను తాకుతాడా?

కౌగిలిలో బంధిస్తాడా? లేక - కాళ్ళూ, చేతులూ, నోరు కట్టేసి రేప్ చేస్తాడా?

అంత ధైర్యమా అతనికి? అతనికి ధైర్యం ఉందో లేదో తెలియదు కానీ, నేను మాత్రం సాదా సీదా స్త్రీని కాదు. అతను వద్దన్నప్పుడు దూరంగా ఉండి, రమ్మన్నప్పుడు సిగ్గు పడుతూ గదిలోకి వెళ్ళటానికి. ఒకసారి వద్దని చీదరించబడిన తర్వాత, మరల అతని చేతివేలి గోరును కూడా నన్ను తాకనియ్యను.

నేను నిన్న పుట్టిన రేపటి స్త్రీని.

అయితే ఒక ఆసక్తి ఇప్పుడే నాలో జనించింది. చక్రవర్తి తన తల్లి మాట పాటించటం కోసం ఎలాంటి ప్రయత్నాలు చేస్తాడు?

ఎంతో నిర్లిప్తమైన జీవితాన్ని ఈ సంవత్సరం నుండీ గడుపుతున్నాను నేను. నాకు చక్రవర్తీ అతని తల్లి మీద కంటే, నా తల్లితండ్రుల మీద నాకెక్కువ కోపంగా ఉంది.

పిల్లల్ని కనగానే సరిపోదు. వాళ్ళ జీవితాలని మంచి మార్గంలో పెట్టవలసిన బాధ్యత తల్లితండ్రులదే అటువంటి బాధ్యతలు నిర్వర్తించలేని వారు అసలు తల్లితండ్రులు అని పిలవటానికి కూడా అర్హులు కాదు. నేను నిజమే అంటున్నాను. పెండ్లయి, గొడవపడి, బలవంతంతో, అయిష్టంగా - ఆత్మాభిమానం రెండువైపుల వాళ్ళూ గాయపరచగా, ఒక బానిసలా, అసహాయంగా ఇతనితో వచ్చాను.

మాటలతోనే కాదు. మౌనంతోనూ బాధించవచ్చని ఇక్కడికి వచ్చాక తెలిసింది.

ఆగస్టు 14వ తేదీన నాపెళ్ళి జరిగింది. ఎంతగా వేడుకున్నాను నాకీ పెళ్ళి వద్దని? ఎంత వాదించాననీ! 'ఆ అబ్బాయికి నన్ను పెళ్ళి చేసుకోవటం ఇష్టం లేనట్లుందమ్మా' అంటే, ఏమంది అమ్మ, "అదేంకాదు. అతనికి సిగ్గట"అంది.

అలా చెప్పటానికి సిగ్గులేదూ? ఆడపిల్లలుకూడా పెళ్ళి చూపుల్లో ఠీవిగా కూర్చుని, ఫ్రెండ్లీగా హాయిగా మాట్లాడుకునే ఈ రోజుల్లో, ఒక అబ్బాయి కళ్ళెత్తి కాబోయే భార్యను చూడలేదంటే - అది సిగ్గు కానేకాదు. అనాసక్తి.

ఆడపిల్ల తల్లితండ్రులకూ తెలుసు. అయినా సరే. ఎక్కువ కట్నం అదీ అడక్కుండా చీప్‌గా వచ్చేస్తున్నాడు కదా అనీను -

'పెళ్ళయితే అతనే మారతాడులే' అనే దుర్మార్గపు ఆలోచన చేసి, 'ముందుగా ఒక్క పిల్ల బరువునైనా వదిలించుకోవాలి' - అనే స్వార్థంతో తమని తాము మభ్య పరచుకుని - పిల్లల్ని మోసగిస్తారు ఎందుకు? ఎందుకు అమ్మల్లారా మమ్మల్ని కనటం. మానేయొచ్చు కదా? సరే? నేను నా చేతిలో ఉత్తరాన్ని చక్రవర్తికి ఇవ్వాలనే నిశ్చయించుకుని గమ్ తీసుకుని ఉత్తరం చివర రాస్తుంటే అనిపించింది.

పెళ్ళి కూడా గమ్ లాంటిదే లోపల ఏ అక్షర భావాలు ఉన్నాయో తెలియదు కదా, ఒకసారి గమ్ చేసిన తర్వాత. ఉత్తరం చించాలి. పెళ్ళి జరిగిపోవాలి. అప్పుడు అసలు విషయం బయటపడుతుంది. నా ఆలోచనలు మరల పెళ్ళి చూపుల నాటి సంఘటనలను జ్ఞాపకం చేస్తున్నాయి. అమ్మకాలేజీకి వెళ్ళొద్దందని నాన్నగారి దగ్గర మొరపెట్టుకున్నాను.

ఆయనా నా మాట వినలేదు. పైగా అమ్మనే సమర్థించారు. చివరి ప్రయత్నంగా అమ్మమ్మ దగ్గరకు వెళ్ళి -

"అమ్మమ్మా నాకిప్పుడే పెళ్ళి చేసుకోవాలని లేదు. నాకు లాయర్ కావాలని ఉంది." - అన్నాను సీరియస్‌గా.

"అదేవిటే, నీకు పెళ్ళి చెయ్యాలని మీ అమ్మా - నాన్నా ఈ రోజు పెళ్ళిచూపులు కూడా ఏర్పాటు చేసారు కదే!" అంది.

"ముందే నాకు చెప్పారా?"

"అన్నీ నీకు చెప్పే చేయాలా? నీకు చెప్పే కన్నామా?"- వెనుక నుండీ అమ్మ కంఠం ఖంగుమంది.

నాకింకా డిగ్రీ కూడా లేదు. పరీక్షలు చూస్తే ముందున్నాయి. ఇప్పుడీ పెళ్ళిగొడవేంటి? అడగాలని ఉంది. అడిగీ లాభం లేదని తెలుసు. వాళ్ళకి మాత్రం తెలియదా? తెలుసు. అన్నీ తెలిసే ఇలా చేస్తున్నారు. వాళ్ళ స్వార్థం కోసం. I.A.S అల్లుణ్ణి అర్జెంటుగా తెచ్చుకోవాలంటే గుదిబండలా నేను అడ్డుగా ఉన్నాను. ఆ అడ్డు తొలగించుకోవటానికి ఇప్పుడు నాకు అర్జెంటుగా పెళ్ళి చేసేయాలి.

"ఎప్పుడంటే అప్పుడు మంచి సంబంధాలు రావు. చదువుదేముంది. ఎప్పుడయినా చదువుకోవచ్చు. అయినా నువ్విప్పుడు చదివి ఉద్యోగం చేసి ఊళ్ళేలాలా? డిగ్రీ చదువుతే ఏం ఉద్యోగం వస్తుంది. గుమ్మస్తా ఉద్యోగం కూడా రాదు. చెల్లెలు భర్త కలెక్టరుగా ఉండి, అది కలెక్టరు భార్యలా గొప్ప హోదాలో ఉంటే - నువ్వు చిన్ని చిన్ని.."

"చిన్ని.. చిన్ని కాదు. నేను లా చెయ్యాలనుకుంటున్నాను." - అమ్మ మాటలను మధ్యలో ఆపి చెప్పాను.

నువ్వు డిగ్రీ పూర్తి చేసి లా పూర్తయేసరికి ఎన్ని సంవత్సరాలు పడుతుంది? అప్పటి వరకూ నీ చెల్లెలికి పెళ్ళి చెయ్యకుండా ఆపాలా? అంత వరకూ ఆ అబ్బాయి వాళ్ళు ఆగుతారా? ఇప్పుడు చదువవ్వాలి అన్నావు. ఆతర్వాత ప్రాక్టీస్ అంటావు. ఆ తర్వాత జడ్జి అవ్వాలని అననైనా అంటావు. అందుకని పిచ్చి పిచ్చి వేషాలు వేయక, నోరు మూసుకుని చెప్పినట్లు చెయ్యి. ఆడపిల్లల్ని ముదిరే వరకూ ఇంట్లో పెట్టుకుని, ఆ తర్వాత కాలో చెయ్యో జారిన తరువాత, మేమిద్దరం ఉరేసుకుని, చచ్చేవరకూ తెచ్చుకోవటం నాకిష్టం లెదు."

తల్లేనా ఈమె! చాలు ఇహ చాలు. ఇలాంటి వాళ్ళ దగ్గర ఉండేకన్నా, పెళ్ళి చేసుకుని వెళ్ళిపోయి, అక్కడుండి చదువుకోవటమే ఉత్తమం అనుకుని -

"ఇహ చాలు. నాకోసం మీరెవరూ ఉరేసుకుని చావక్కర్లేదు. నేనీరోజు కాలేజీకి వెళ్ళను." - అన్నాను పౌరుషంగా.. వేదనగా -

"ఇదేదో ముందే ఏడ్వొచ్చుగా." - అమ్మ తిట్టుకుంది.

ఏడ్వని తెలియదు. పెండ్లంటే నూరేళ్ళ పంట అనుకున్నాను. ఆ పంట బాగా పండటం కోసం, ఒక రైతు పంట పండించేముందు, భూమిని ఎట్లా సాగుచేసి, ఎఱువులు వేసి పంట కోసం సిద్ధం చేస్తాడో, అలాగే ఆ పిల్లల పెళ్ళి విషయంలో తలితండ్రులు కూడా పిల్లలకు అన్ని రకాల సెక్యూరిటీలు ఏర్పరుస్తారనుకున్నాను. అంతేకానీ, పిల్లల పాలిట అకాల వర్షాలూ, తుఫానులూ అవుతారని అనుకోలేదు.

అమ్మమ్మ కూడా నాకు సపోర్ట్ ఇవ్వటంలేదు. ఒట్టప్పుడంతా బోలెడు, బోలెడు ప్రేమను చూపించేది. తీరా జీవితంలో అతి ముఖ్యమైన ఘట్టం వచ్చేసరికి మొహం చాటేస్తోంది! నాకు ఆశ్చర్యంగా ఉంది. బాధగాఉంది.

సరే చేయనివ్వు. వాళ్ళకెలా కావాలో అలానే చేసుకోనియ్. కానీ అమ్మా నువ్వు ఇంత వరకూ నాలో లేని, రాని ఊహకు ప్రాణం పోసావు. అవును -

నేనెందుకు 'లా' చదివి జడ్జిని కాకూడదూ? ఎస్. నేను 'లా' చెయ్యాలి జడ్జిని కావాలి.

అందుకోసం మొదటగా ఈ ఇంటి నుండి బయటపడాలి. పారిపోవటం మాత్రం కాదు. న్యాయమూర్తిని కావాలనుకున్నప్పుడు న్యాయమైన బాటపైనే పయనించాలి కదా? అందుకే నేనీ పెళ్ళి చూపుల్లో పాల్గొనటానికి ప్రిపేరు అవసాగాను.

అమ్మమ్మ నా ముఖం చూస్తూ, "జాహ్నవీ.. అప్పుడే నీకు పెళ్ళి కళ వచ్చేసింది." - అంది.

అవును కళ వచ్చింది. అయితే ఏం కళ ఇది???

(తరువాయిభాగం వచ్చే సంచికలో)

హేమగారి నివాసం హైదరాబాదు. హేమగారి మొదటి కవిత ౧౯౮౮లో ప్రచురితమైంది. ఆంధ్రజ్యోతి దినపత్రికలో 'మరిగేవెన్నెల',అంధ్రభూమి దినపత్రికలో 'ప్రణయాగ్ని' సీరియల్స్‌గా ప్రచురితమయ్యాయి. కవితా సంపుటి 'అతని తోటలో' ఇటీవలే విడుదలయ్యింది.'కౌముది'కోసం ఈ సీరియల్ ని ప్రత్యేకంగా వ్రాసి ఇస్తున్నారు.

ఇలా అన్నారు

శరత్ పుస్తకాలన్నీ చదివి, పెదవి విరిచి ఏముంది వీటిలో బండెడు పాదధూళి, కుండెడు నీళ్ళు తప్ప, అనే వాస్తవికవాదులు కొందరు లేకపోలేదు. కాని నవలా రచనలో - ఆయన చూపించిన శిల్పం అసాధారణ మైనది. ఆయన వాడిన భాష పటిష్టమైనది. ఆయన వెలిబుచ్చిన భావాలు అనన్య సామాన్యమైనవి.

ఈ మూడే - భారతీయ రచయితలలో ఆయన అగ్రస్థానం అధిష్టించడానికి కారణాలైనవి. సామాన్యంగా నవలా రచయితలలో ఈ మూడూ ఉండటం కష్టం.

ప్రధమ కోపం, వాదులాడుకోవడం, సాహిత్య పిపాస..బెంగాలీ వాడికి లాగానే ంధ్రుడికి కూడా ముఖ్యలక్షణాలు. బహుశా ఈ కారణం చేతనేనేమో శరత్ తెలుగువాడు అనిపిస్తాడు.

ప్రపంచ నవలా రచయితలలో ఎవరికీ తీసిపోడు శరత్ బాబు - ఆయన భారతీయుడవటం భారతదేశం చేసుకున్న అదృష్టం. శరత్ ఎప్పటికైనా కనిపిస్తే మీరు మళ్ళీ జన్మించాల్సిన అవసరం ఉంది - అని తప్పకుండా చెబుతాను.

ఊహాగానం లో లత